

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાષ્ટ્રિ વિભાગ]

અનુક્રમાક ૧૨૪૩૪ વર્ગિક

પુસ્તકનુ નામ ભજનાપત્રી

વિષય ૬- ૬૨

વિદ્યાપીઠ
મહાવાદ
ગુજરાતી કોપીસર્જન-સંગ્રહ
૧૨૪૩૪

—:સંગીત:—

ભજનાવળી.

નરસિંહ મહેતાની હુંડી.—રાગ—લાવણી—

નરસી મહેતા ભગત હરીના, જુનાગઢના રહેવાશી,
હુંડી કરાવવા આવ્યા ગામમા ચાર જણા તીરથવાસી—ટેક
આવી ગામમા પુછવા લાગ્યા, મોટા શેઠ સાહુકારોને,
સાતસે એક રૂપીઆની હુંડી દારકામા આપો અમને,
સરવ મળી મનસુખો કીધો, મોકલ્યા મહેતા નરસી કને,
તે તમારી હુંડી રતીકારે લાગ્યા મશ્કરી કરવાને
નરસી મહેતાને ઘેર આવ્યા ચાલી, એસારથા છે આસન આપી,
મેહેતા વાત પુછેછે પહેલી, કયાથી આવ્યા કયા જાવ છો ચાલી,
અમે નીકળ્યા તીર્થ કરવા દ્વારકાથી જનશુ' કારી—હુંડી કરાવવા
હજવે રહીને કહે પરદેશી મહેતા વાત મારી સાબળો,
ઘેર તમારે રૂપીઆ ભરીયે તેની હુંડી કરાવ
'સાતસે એક સુરતીસીકાના, ચેલી લખ દ
જળનો કટકો લખી આપો તે પર હુંડી કરાવ
ધમને પત્ર લખે ને

[૨]

શામળસાનુ નામ ધરે છે આપશે તો મારી લજ્યા રહેશે,
કામળનો કટકો લખી આવ્યો ત્યાંથી આવ્યા પરદેશી—હુડી કરાવવા.
પરદેશીને પથ વળાવી મેહેતા વાત પુછે સહિત,
આ ધનને આપણે શુ કરીએ ખવરાવી દો સત સાધુને
ધી-ખાંડને-લોટ મગાવ્યો લાગ્યા રસોઈ કરવાને,
ભાવતા ભોજન આપે બનાવી થાળ ધરાવ્યો ઠકોરને
શે એક સાધુ થયા એકઠા, ફેડી દીવા છે સડના એકા,
મેહેતા હતા તેવા થઈ બેઠા નાહી ધોઈ મહીરમા પેઠા.
હાથ જોડીને અરજ કર મારી લજ્યા રાખશે અવિનાશી—હુડી કરાવવા
હવે વાત કહુ પરદેશીની થઈ-નીકળ્યા દારકાની માહી,
મોટા મોટા માહુકારોને પુછે શામળશાની પેઠી ક્યાહી
આતો નગરમા નથી શામળશા ઘેણ થયા કે અક્કલ ગઈ,
તેમ તેમ ફાળ પડે પેટમા રૂપિયા મળશે કે નહી
ખોળા ખોળા કરે નગરમા નથી આવતુ કોઈ નજરમા.
ઠગ મળ્યો એક જુનાગઢમા, ખોટી ચીડી લખી આપી હાથમા,
હાથ કપાળે દબને બેઠા ચારે જણા ગયા ઉઠસી—હુડી કરાવવા.
નરસી મેહેતાનુ વચન રાખવા શામળશા રૂપીઆ લાગ્યા,
સામસામી થયા એકઠા કહો પરદેશી ક્યાંથી આવ્યા
અમે નીકળ્યા તીરથ કરવા જુનાગઢ રૂપીઆ ભરી આવ્યા,
ની ચીડી લખી આપી હાથમા—શામળશાને ખતવાવ્યા.

નગસી મહેતાના, લ્યો રૂપિયા સુરતી સીકકાના,

તે આવ્યા, ચાર જણા ત્યાં થયા ખુશી—હુડી કરાવવા.
કરે છે રૂપીયા તમારા સમાજને,
પીઆ મહેતાજીને જઈને કહેજો.

[૩]

રખે દીલમા જરા હરગડતા કામકાજ હોય તો કહેજો,
મહારામ સત ગુરને શરણે સાચા ગુરને સમાળજો—હુડી કરાવવા
સ્વર્ગ નીસરણી. —જનન—

ધન ધનરે આજે ધારણુ ધરીયા, દયા કરીને મદીર આવોરે રામ.
ધરમ રાજ ધરમપુરીમા બેઠા, વૈષ્ણવની વાર્તા કરેરે રામ.
પાપી પાપડીને બાધી લાવો, વૈષ્ણવની રક્ષા કરજોરે રામ.
એમ કરીને ચાર જમડારે ચાલ્યા, મૃત્યુ લોકમા આવ્યારે રામ.
પાપી પાપડીને ક્રમ ઓળખીએ, વૈષ્ણવ જન કેમ ઓળખીએરે રામ.
સવારના પહોરમા નહાવુ ને ધોવુ, પુન્ય ને દાન કાંઈ કરવારે રામ.
એ એધાણીએ વૈષ્ણવ જાણુવા, પાપી ચડાળને બાધી લાવોરે રામ.
એમ કરીને ચાર જમડારે ચાલ્યા, રાજના હાડમા પેઠારે રામ.
પહેલોરે કહે છે હુ તો તાવજ થઈશ, રાજના હાડમાં પેસુરે રામ.
બીજોરે કહે છે હુ તો વધદજ થઈશ, રાજની નાડીઓ જોડરે રામ.
ત્રીજો કહે હુ તો જોશીરે થઈશ, રાજના જોશ જોડરે રામ.
ચોથો રે કહે હુ તો શેઠીઓ થઈશ, બજારે હાટ કાઢી બેસુરે રામ.
એમ કરીને ચાર જમડારે ચાલ્યા, રાજના હાડમા પેઠારે રામ.
રાજની દાસી તો વૈદ પેઠારે, વૈદના વૈદ બોલાવોરે રામ.
મહારામ વૈદ તમે અહીંજ આવો, રાજની નાડીઓ જુઓરે રામ.
તાવ તરીઓ ને એકાતરીઓ ઓધીઓ ઝામર ન જાણુરે રામ.
એમ કરીને એક પડીકા આપી, ત્યાહાને ત્યાહા ધડીના ચણરે રામ.
સગા વહાલાં સરવે ટોળે થઈ બેઠા, અતરના સગા સોડમા પેઠારે રામ.
જીવ જતા એનો કાપએ ન જાણ્યો, પલમા દેહજ પડીઓરે રામ.
લીલુડા વાસની પાલખી બંધાવી ઉચકનારા ચારેરે રામ.
ચાર જણુ એની સાથે ચાલે, પુરૂષ પાલખી લીધીરે રામ.

[૪]

ચક્ષ્ણ સુધી એને સરવે વળાવે, જ્ઞાલા વળાવી પાછા વળીયારે રામ
 પાછુ વાળીને પ્રાણી શુ જુઓ છો, ક્યારે ગયા સગા જ્ઞાલાયે રામ.
 જ્ઞાલા વળાવી તારા પાછારે વળીઆ, જ્ઞાલી તે વન કેરી કાઠીરે રામ.
 પહેલે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચઢીયા, બીજે પગથીએ બાલા દીઠારે રામ
 આરે બાલામા હવે કેમરે ચક્ષાશે, હવે શી ગતો થાશેરે રામ.
 બાલા દેખીને પ્રાણી થર થર કપ્યા, ધુસકે ધુસકે રોવા બેઠારે રામ.
 બલો જમડો જીવને ફરી ફરી પુછે, શા કર્યા પુન્યને દાનરે રામ
 નથી કર્યા પુન્ય મેતો નથી કર્યા દાન, દયાનો મારગ ભુની ગયોરે રામ
 હુરે શુ જાણુ આગળ વિપત પડશે, જમડા તો માર ધ્રણો મારેરે રામ
 -લોહાની ગેડીઓ વતી પ્રાણીને મારે, બરકા ને ખુમો ત્યા પાડેરે રામ
 બીજે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચઢીયા, ત્રીજે પગથીએ ગોખડ દીઠારે રામ
 આરે ગોખડમા હવે કેમરે ચક્ષાશે, હવે શી ગતો થાશેરે રામ.
 -જેરે જોડાના દાન કર્યા હોય તો, પ્રાણીને પાગ ઉતારેરે રામ.
 જેરે જોડાનો આનુચ્છ આલ્યો હોય તો, કહેને બાડે આણી આપુરે રામ
 -ફરી ફરી મને શુ રે પુછો છો, નથી કર્યા પુન્યને દાનરે રામ
 બલા તે જમુડાને દયારે આવી, જુનો જોડો એને આલ્યોરે રામ
 જુડા જમડાની નજરે પડ્યો તો, ઘોલ મારી ખુચી લીધોરે રામ.
 • દેવના ચોર તારે કાઢ હતા કેને, ઉત્તમ દેહીઓ તમને આર્થીરે રામ.
 ફરી ફરીતે હવે મનખો નહી આવે, લક્ષ ચોરાશીમા પડજેરે રામ
 ત્રીજે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચઢીઆ, ચોથે પગથીએ ભૂખો લાગીરે રામ.
 આરે ભૂખથી હવે કેમ ચક્ષાશે, હવે શી ગતો થાશેરે રામ
 ઓ પેલા ઓ પેલા બડાર ભરીયા, તેમાથી શેર અન્ન આપોરે રામ.
 એકસોને બે વરસ સુધી કમાયોરે, ઉખયે બરડે બામુરે રામ.
 લક્ષ્મીપતિરે ભાઈ જેરે કહેવાતે, વહાણો જેને ઘેર ચાથેરે રામ

[૫]

તેમથી કાઠ તારે હાથે આપ્યા હોય તો, તે તારી સાથે આવતરે રામ.
ચંબુ ઝારીઓ તારી કારેરે મેલાશે, ખોખગે દોણી સાથે આવેરે રામ.
ચોથે પગથીએ પાણી જેમ તેમ ચઢીયા, પાચમે પગથીએ રૂધીર દીકારે રામ.
આરે રૂધીરમા હવે કૃમરે ચલાશે, હવે તો શી ગતો થાશેરે રામ.
જેરે ગાયોના દાન કર્યા હોય તો, તરીને પાગ ઉતરેરે રામ.
નથી કર્યા પુન્ય મેતો નથી કર્યા દાન, દયાનો મારગ ભુલી ગયેરે રામ.
પાચમે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચઢીયા, છઠે પગથીએ થભ દીકારે રામ.
આરે થભે પ્રાણીને વાથ ભીડાવો, અડધ બળ્યો અડધ રહ્યોરે રામ.
ભાઈરે વૈમાન તારા ઉભારે રાખ, તે તો શા કરીયા પુન્ય દાનરે રામ.
ઉનાળે જેણે પરબો મડારી, ચોમાસે આપ્યા વિશ્રામ ઠામરે રામ.
શીયાળે ડગલા ડોટીઓ આપી, ભુખ્યાને ભોજન આપ્યારે રામ.
બ્રાહ્મણુ શ્રવણુને મે તો સીધારે આપ્યા, તેને પુન્યે વિમાન મળીયારે રામ.
છઠે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચઢીયા સાતમે પગથીએ ડુડ દીકારે રામ.
ચોરે બેમીને જેણે ચાડીઓ કાઢી, જુકી સાખ્યો ધણી પુરીરે રામ.
એરે પ્રાણીને પેના કુડમા નાખો, એની તે શી ગતો થાશેરે રામ.
કાન બજુરા એના કાનમા પેસે, હાડીઆ આપ્યો કાચોરે રામ.
સ્વર્ગની નીસરણીના સાત પગથીઆ, ગાય શીખેને જે કાઠ સુણેરે રામ.
ભટ પ્રેમાનંદ એમજ કહે, વૈકુઠ તેનો વાસરે રામ.

મીરાંબાઈનું ભજન. —રાગ-ભજન—

તુ તારા ખીરહ સામુ જોઈ લે શામળીયા (૨)
ના જોઈશ કરણી હમારીરે વહાલા (૨) .તુ તારા-(૨)
ગજને કામણુ વહાલા પેદલ ધાયા (૨) દ્રૌપદીના ચીર વધાર્યાંરે વહાલા (૨)
ટીટોડીનારે વહાલા, બાળ ઉગાર્યા (૨) પાળજેપત જગરાયારે વહાલા (૨)
—ભાષણુ—(જે ગોરધન ધરણુકી જે, વાહ, મીરા વાહ, વાહ ભયત મીરા વાહ)

કેલ્લયથાનું—લજન. — —

શેઠ સગાળશા સાધુને સેવે વાણીએ પાળે વ્રત,
 ન મળ્યા સાધુ ને રહ્યા અપવાશી ટાળવાને આવ્યા તરત
 કૃષ્ણજી કુડીયા થઇનેરે વેશ અતીતનો લઇનેરે,
 ચંગાવતીએ ચરણામૃત લીધા નવરાવીને નાથ
 પલગ ઉપર પધરાવીને સ્વામી કીધા સનાથ,
 ખાતે ભોજન ખીરના કીધારે પીરશીને આગળ દીધા
 ખીર રોટલી અમે જમતા નથી, નથી અનનો આહાર,
 માઝન લોક અમે માસના આહારી એમ બોલ્યા કીરતાર
 પાળો વચન બોલ્યા આવુરે સમજી લેજો સાધુ,
 કસાઇ વાડે જઇ કરીને છુપાવી લાવ્યા માસ
 ચંગાવતીએ રસોઇ સુધારી પીરસીએ પરસાદ,
 વાયુ ઢાળે નરને નારીરે જમો તમે દેવ મોરારીરે
 અમેરે માટી માણસની જમીએ, પર મારી નવ પ્યાર,
 અઘોર પથમા રહેવું અમારે ખેલ ખાડાની ધાર
 વાણીડા વર્તજ ફળશેરે આવી અવિનાશી મળશે,
 માંગ્યું વેચાતું માણસ ન મળે હાથએથી નહી હાર
 માત પીતાએ પરીયાણ કીધા, કેલ્લેયો સહાર,
 વાતો તો રહેશે વીશેકે કેલ્લેયો નાથને લેખે.
 બણુતો ગણુતો બાગ્ય કેલ્લેયા, માન હમારી પતીત,
 માત પીતા તારા મારવા બેઠા આગણે આવ્યો અતિત.
 ધુતારો ધુતીને જાશેરે, પાછળથી પસ્તાવો થાશેરે,
 એ શુ બોલ્યા ગુરજી મારા માવીતર છોડ્યા કેમ જાય
 નવ માસ જેણે ઉદર રાખ્યો, ગુણુ ઓર્શીગણુ થાય,

[૬]

ભાક્તિ મારી શીરને સાટેરે, શુ થાશે મસ્તક માટે
હુ ભાગ્યુ તે ભોગી લાગે, ભોરોંગન ઝીવે બાર,
મેર સરીખા ડોલવા લાગે આકાશને આધાર.
મેહેરા મણુ માઝા મુકેરે કેલેયે સત્ય ન ચુકે,
માતાએ મુખના મીઠા લીધા નાખીને નીશામ
આવનો ધરમા લીધોરે, મારવાને પરીયાણુ કીધો,
એ શુ બોલ્યા માતાજી માગ નાખી નીશાસો આજ
સફળ મનખો કેલધ્યાનો માંસ જમે મહારાજ,
ધન્ય ધન્ય આજનો દહાડોરે જુગતેથી જીવણુને જમાડોરે
માત પીતાએ બને મળીને છેદ્યુ કેલધ્યાનું શીવ,
અણુધટી તે એણે કીધી જમાડવા જગદીશ
ખેલ રચ્યો ખાશોરે પ્રભુ હવે પારણુ કરો,
નાથ કહે મારી નજરે લાવો પુત્ર તમારો છે એહ
મસ્તકની તમને માયા લાગી છે એમ અવીનાશી કેહ,
તમે છો નરને નારીરે જુઓ મન વાત વીચારીરે
ખાડણા ખાડો મુખેથી હસો, કોરા પાલવ પેર,
આખમા તમે આજણુ આજો, મનમા ન આણો મહેર
તમે છો સાચા સતીરે, એમ બોલ્યા જુના જતી,
મુસ્તક લઈ ખાડણીયામા ખાડે પીતને વળી માય
આખોમા એમને આસુ ન આવે, હરખે હાલરડા ગાય,
બોજનીઆ તે ભાવશુ કીધારે, પીસીને આગળ દીધા
સત્યવાદી તમે સાચા સતી, સત્ય અમારે છે એહ,
બાંઝીઆનુ અમે જમતા નથી, એવુ અવીનાશી કેહ
તમે છો વરને નારી, જુઓ મન વાત વિચારી,

[૮]

સગાળશાના મનમા ચોરી, બીજુ ન મળે બાળ,
ભગવાન અહીંથી ભુખ્યા જાય તો નીચે ખુટયો કાળ
બદ્ધીઓ તો સતની કરીએ, નીકર વણુ માર્યા મરીએ,
સગાળશા કહે પુર્વ જન્મના પ્રગટયા અમારા પાપ
ગુરુ દુભાએ ગોતરી માર્યા મારેલા માને બાપ,
કુગરીયે દવ લગાડ્યો, તે તો મારો ખેલ બગાડ્યો
ચંગાવતી કહે પાય મહીનાતુ મારે છે ઓધાન,
બહે આવ્યા સ્વામી ભાવે અમારા તમ સરખુ કામ,
ધણી મેતો તમને ધાર્યારે, તમે મારા ખેલ સુધાર્યા
ચંગાવતીએ છરી લીધી પાળી મરવા પેટમાય,
અચાનક નાહા ઉઠીને બહુ નામીએ ઝાઝી બાંધ
સાચી છે ટેક તમારીરે, માગો હવે કે દેવ મોરારી
કેલધ્યાને સજીવન કીધો, બેઠો રમે છે બહાર,
પછી સતી બોલ્યા વિચારી ભુદર દેખે બકિત તમારી
ભણુતો ગણુતો આવ્યો કેલધ્યો લાગ્યો હરીને પાય,
માતાએ મોતીડે વધાવ્યો, હૈડે હરખ ન માય
દાતારે તો દરશન દીધારે લ્હાવા લાખેણી લીધા,
સગાળશા શેઠ ચંગાવતીએ એવું ધરાવેલ નામ,
બાણ પ્રતાપે ભણે રતનદાસ તેને તરછોડીએ કેમ,
મોહનજીને મળવાને માટેરે, જાવુ વૈકુંઠની વાટે

કાચબા કાચબીનું લજન.--.□ —

કાચબો અને કાચબી, એ તો હતા હરીના દાસ,
દરશન કરણે બારણે આવીયા રાખીને વિશાસ.

[૯]

આવતાજ નજરે ભાળ્યા ઝાલીને બાંધી માર્યા,
કળકળમા તુ કાચખી કુડી રામચાની રીત છે રૂડી
કાચખો કહે છે કાચખીને લુડી તુ ધારણુ રાખ ધીર,
આપણુને ઉગારશે વાલો જુગતે જાદવ વીર.
ચોંતા મેલી ચરણે આવો, મરવા નહિ દે માવો
વારે વારે તુને વારતી કથ માર ન માન્યુ કેણુ,
કાળ આવ્યો કેણુ રાખશે તમે નીચા શુ દાળો નેણુ,
પ્રણુ તારો નાવીયો પ્રાણી, માથે આવી મોત નીશાની.
અબજાને ઇતબાર ન આવે કરે કોગી ઉપાય,
કીધુ ન માને કોઈનુ ગાયુ પોતાનુ ગાય,
એવી વીશ્વાસની વાણી, પ્રથમ પહેલી મત છે પાની
કાચખી કહે કયા ગયો તારો રાખણુ વાલો રામ,
પ્રાણુ ગયા પછી પહોચશે, શુ કરશે તારો રામ,
મુવા ટાણે મતી મુઝાણી, તુટયા પછી ઝાલવુ તાણી
ત્રીકમજ તણુ લોકમા મારે તમારો વિશ્વાસ,
અટક પડે ત્યારે આવજો મારા આતમના ઓધાર,
છોગાળાજી વાત છે છેલ્લી, થાજો અબજાના બેલી
ત્યારે કાચખી કહે કેણુ ઉગારે, તારો જાતો રહ્યા જુગદીશ
ચાર દીવસથી સળગાવીઆ, લાઇને ઓર્યા વીચોવીચ,
આમાથી જો ઉગરીએ, પાની બહાર પગ ન ભરીએ.
બળતી હોય તો બેસ મારી પીઠ પર રાખુ તારા પ્રાણુ,
નોંદા કરે છે મારા નાચની, એતો મારે છે મુજને બાણુ,
વાલો મારો આવશે વાર, આપણુને તારવા સાર.
કાચખી કહે કીરતાર ન આજ્ઞા, અને આપણો આવ્યો અત,

[૧૦]

હરી નથી કેના હાથમા તમે તે શુ બાધ્યો તત,
જેનો વિશ્વાસ છે તારે તેનો ઇતખાર નથી મારે
વીઠલજી મારી વારે ચડજો શામળા કરજો સાર,
લાજ લોપાશે લોકમા પછી બીજી કેની વાર,
હરી મારી હાસી થાશે, પ્રભુ તારી પતીત જાશે
તારે કેશવજીએ કરૂણા કરી મોકલ્યો મેધ મહાર,
આધણુમાથી ઉગારીયા ઓટયા કાચખાને ઠીરતાર,
લોજલ કહે ભરસો જેને, ત્રીકમજી તારસે તેને

કબીરકૃત. —લજન-રાગ-પદ—

રામ નામ તુ બજલે પ્યારે કાયકુ મગરૂખી કરતા હે,
કચી મટીકા બગલા તેરા, પાવ પલકમે ઢલતા હે —રામ૦
બ્રાહ્મણ હોકર પૂરાણુ વાચે સ્નાન તરપન કરતા હે,
સરવ કા સુચિત રહેતો, ઓ કયા સાહેબ મીલતા હે —રામ૦
બોગી હોકર જટા બઢાવે, હાલ મસ્તમે રહેતા હે,
ઉખર ધરેકર હાથ સુકારે, યો કયા સાહેબ મીલતા હે —રામ૦
માન ભાવ પડતે કાલે કપડે, દાઢી મુછ મુડતા હે,
લઉટી લકડી હાથ પડકર, ઓ કયા સાહેબ મીલતા હે —રામ૦
મુલ્લાં હોકર બાંગ પુકારે, ઓ કયા સાહેબ બહિરા હે,
મુગીકે પાવમે અવાજ બાજે, ઓખી અહ્વા સુનતા હે. —રામ૦
જગથ હોકર લીંગ બધાવે, ધર ધર લેકર શીરતા હે,
શંખ બજાકર બીક્ષા માગે, ઓ કયા સાહેબ મીલતા હે —રામ૦
કહત કબીરા સુનમાઇ સાધુ, મનકી ખાલા જપતા હે,
ભાવ ભકિતસે બ્યાન ધરત હે, ઉલ્લુ સાહેબ મીલતા હે —રામ૦

મીરાંબાઈ કૃત સજન. —રાગ-પદ—

મુખડાની માયા લાગીરે—મોહન તારા —ટેક૦

મુખડું મે જોયુ તાર સરવે જુગ થયુ ખાર, મન માર રહ્યુ ન્યાર રે.
સસારીઆનુ સુખ એવુ ઝાઝવાના નીર જેવુ, તેને તુચ્છ કરી ફરીએરે
સસારીઆનુ સુખ કાચુ પરણીને રડાવુ પાછુ, તેને ઘેર શીદ જઈએરે
પરણુ તો પ્રીતમ પ્યારો અખડ સૌભાગ્ય મારો, રંડાવાનો બે ટાળ્યોરે
મીરાંબાઈ કહે બલીહારી, આજ્ઞા એક મને તારી, હવે હુતો બડભાગીરે

સોન સગતનો ચાખખો. — □ —

ભરમાવો દુનીયા બોળીરે, આવો ચાલ્યો બસૂતી ચોળી —ટે

દારી ધાગાને વળી ચીઠી કરીને આપે ગુણ્યારી ગોળી,

જીવને હણતા દયા ન આણે, જેમ લીલ કાફર કે કોળી —મ૦

નીત નીત દરશન નિમ ધરાવે, ઘેર આવે ત્રીયા ટોળી,

માઈ માઈ કરીને બાવો બોલાવે, હુધયે કામનાની હોળી —બ૦

સધળા શીખને બેળા કરી ખાચ ખીર ખાડને પોળી,

સોબોસગત કહે ભવસાગરમા આવે નાખ્યા બોળીરે —બ૦

સોનસગતનો ચાખખો. — □ —

પ્રાણીયા બજ તેને કીરતાર, આતો સ્વપ્નુ છે સસાર

ધન દોલત અને માલ ખજનો, પુત્ર અને પરીવાર,

તેતો તજ તમે જાણો એકલા, ખાણો જમના મારરે —પ્રાણીયા

જાતી મેડીને અજબ જરખા, ગોખ તણો નહી પાર,

છત્રપંતી તો ચાલ્યા ગયા, તેના બાપ્યા રહ્યા છે બારરે. —પ્રાણીયા

ઉપર પુલડા ફરફરેને, હેઠળ શ્રીકૃણ ચાર,

ઠીક કરી એને ઠાઠીમા બાધ્યો, પછી પુઠે પડે પોકારરે. —પ્રાણીયા.

[૧૨]

શેઝ તળાઇ વીના સુતો નહીને, કરતો હુન્નર હજાર,
ખોળી ખોળીને બાળશે, જેમ લોહ ગાળે લુહારે —પ્રાણીયા.
સમજાન જમને ચેહ ખડકી, તે ઉપર કાષ્ટનો ભાર,
અગની મુકીને અળગા રહે, પછી અગે ઝરે અગારે —પ્રાણીયા.
સ્નાન કરવા સહ ચાલીયા મળી નર સધળાને નાર,
લોભેલગત કહે દશ દહાડા રોધને, વળતી મુક્યા વીસારે —પ્રાણીયા.

શ્રી તુલશીદાસ કૃત, ભજન —રાગ-ખિહાગ—

બહાનાની પત રાખ, પ્રભુ તારા બહાનાની પત રાખ,
બહાનારે માટે જો દુખ દેશે તો, કોણુ જપે તારો જપ —પ્રભુ.
રોહીદાસની તમે પાતરી લીધીને, નવ જોધ જાત કે ભાત,
સેનાની માટે સનમુખ રહીને, તમે નાઈ કહેવાયા નાથ —પ્રભુ.
પ્રહલાદની તમે પ્રતિપાલણા કીધીને, સ્થબમા પુર્યો વામ,
તાતી કહા તમે શીતળ કીધી, મુધન્વાને માટ —પ્રભુ.
પંચાળીના પટકુળ પુર્યાને, રાખી સમામા લાજ,
સાયરમાંથી બુડતો રાખ્યો, રામ કહેતા ગજરાજ —પ્રભુ.
ઝેર, હતા તેના અમૃત કીધાને, આપ્યા મીરાંને હાથ,
મે'તા ને માંડળીક મારવા ધાર્યો, તો કેહારો લાવ્યા મધરાત —પ્રભુ.
ભકતોના તમે સકટ ભાગ્યા ત્યારે દ્રઢ આવ્યો વિશ્વાસ,
તુલશીના સ્વામીને કહુ કરજોડી, પુરો અતર આસ —પ્રભુ.

રાજ ગોપીચંદ —રાગ-ઝીઝોટી-કુમરી—

ભજનનરે ભજરામ, દુન્યા જુતાએ કે-ભજ.
જીવન થોડા, ગમતા ખીકરે, જપ હર પલ હર નામ—ભજ
ભોગકો છોડકે જોગકો લેના, કઠન કઠનરે વહે કામ—ભજ.

[૧૩]

શ્રીબ્રહ્માનંદ સજનસાળા-સજન, રાગ, જંગલા. તાલ ૩
આજ ખેલન મત જા મેરી સજની, શામ સુંદર ધર આવત હૈરી -ટેક.
ઝારમુકુટ સિર ઊપર રાજે, ગલે બન માલ સુહાવત હૈરી -આજ.
અંશી અધર લગાય બજાવે, મધુર મધુર ધુન ગાવત હૈરી -આજ.
પીતવસન-મકરો કૃતિકુડલ, પગ નપૂર ઝણકાવત હૈરી -આજ
બ્રહ્માનંદ પ્રેમવશ મોહન, સખિયન દરશન દિખાવત હૈરી. -આજ

લેડી લાજવન્તી —રાગ-સજન—

જામે મહેલ અટારી બાધે તુ જાને નહી મરના,
આશકા તો બિશ્વાસ નહી ઝોર, અમર બરોસા કરના
તુ જાને ધરતી મેરી, ધરતી કહે તુ મેરા,
રજની પૃથવી ઘેરી કહા તક, અત તો હુવા સવેરા.
કોઇ કચનકી લંકા લુટાયે ગયે, કોઇ કોરવકા ગૌરવ મીટાયે ગયે,
કઇ લાખો સીક દર બનાયે ગયે, જાનકે ઝડે વિજયકે ધુમાયે ગયે;
બડે છત્રપતી જો કહાયે ગયે, ખાલી હાથો જગતમે સખ આવે ગયે

અબજોનાં બંધન — □ —

જના હે જના, સમકો હે જના,
સોહન જીસમે પહેચાના, ફિર નહિ આના જના ટેક,
કાયા ઘડ કચ્ચા ભાઈ, માયા બાફલકી છાઈ,
લડકા લડકી લુગાઈ, સ્વારથકી હે સગાઈ;
...મત હોના ફિલગીર ટેક
માલ બજના મયના, હાથી-ઘોડા ઝોર સમયાના,
સમકો છોડ ચલે જના, આવે પરવાના,
જમ એકહુ ન ચલે બહાના, ચલતી નહીં તહમીર ..ટેક.

વીણાવેલી, —: —

સુદર શામળીયા, નામ જપીય નિત્ય તારે—સુ ૦
મનહરના મળીયા, કાશી કવત ધારે—સુ ૦
શામળા શણુગાર હમારા, કાળજી હર્યું કામણુગારા,
વીનવે કરગરી દીન દારા, દર્શન દો દીલદાર તમારા,
કયા હુ, કહું હુ ખ મારે, સુદર શામળીયા
આસપાસ નહીં વાસ નિહાળુ, આહાહા, ત્રિભુવન બાસતુ કાળુ,
નિરખુ નહીં મુખકુ તારે, જઈ હીમાલય ગાત્ર હુ ગાળુ

મીરાં ભજન. —રાગ-કુમરી—

નાથ તુમ જનત હો મમ ઘટકી, મીરાં ભક્તી કરે પ્રગટકી —ટેક
ધ્યાન ધરી મીરાં મનમે, સભારે પુજા કરે અટપટકી,
શાલિઆમકુ ચદન ચડાવત, ભાવ તિલક બિંદુ અટકી ના
રામ મદીરમે મીરાં નાચે, તાલ પડે જોશે ચટકી,
પાકમે નેપુર રમજીમ બાજે, લાજ મભારે છુધટકી ના
ઝેરના કટોરા રાણાજીએ મોકલ્યા, સાધુ સગત મીરા અટકી,
લે ચરણામૃત પીયો, હો ગર્ભ, અમૃતકી વટકી ના
સુરત દોરપગ મીરાં નાચે, શિરપે ધડા ઉપર મટકી,
મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણુ, સુરત લગી જોસે નટકી ના

બાપુ સાહેબ. —રાગ-ભજન—

બાઈ નામ સમજીને ખેસી રહીએ, આત્મા ચીન્હા મનમા મગન થઈ રહીએ
રામને, રહીમાન, તમે એક કરી જાણુજો, કૃષ્ણ ને કરીમ એક કહીએ
બીજી, મિસમીજામા ભેદ નથી બાઈ, અને અહ્યા અલખ એક લહીએ
ગપુર, ગોવિંદ, તમે એક કરી જાણુજો, મયોદા, માધવ, ગુણુ ગમકે

[૧૫]

હરી હકતાલાનો બેઠ મેંતો જાણ્યો, હવે ચોર્યાસી માર નવ સહીએ.
પરવરદીમાર-પરમેશ્વર એક કરી જાણ્યો, નખી નારાયણ ચોટયા હૈએ,
ચોખા ને ચાવલ પણ, ડાગર એક એવુ, સમજે તેના ચેલા થઈને રહીએ
બાપુ સાહેબ, નામ પાક છે, ને બીજુ નાપાક, એવુ સમજ્યા કહો કયા જર્મએ,
જેને સાધન કરે તેમા પડે હે સાસો, અમો બ્રહ્મજળમા નીત નહાઈએ-મા.

સુરદાસ —રાગ, લજન, પદ—

નાથ કેસે ગજકો બંધ છુડાયો, પ્રભુ એહી અચરજ મોહે આયો નાથ.
ગજ ઓર આહુ લડત જલ બીતર, લડત લડત ગજ હાર્યો,
જવભર શુદ્ધ રહી જલ ઉપર તબ હરી નામ પુકાર્યો નાથ.
સવરીકે બોર સુદામાકે તાદુશ, રચી રચી ભોગ લગાયો,
દુર્યોધનકો મેવો ત્યાગી, બાજુ વિદુર ધર પાયો નાથ
ચેઠ પાતાળ કાળી નાગ નાચ્યો, ફણધર વૃત્ય કરાયો,
ગીરી ગોવરધન કરપર ધારી, નદ ધર લાલ કહાયો નાથ
અજમેલ ગજ ગુનક તારી, દોષદીકો ચિર પુરાયો.
પયપાન કરતા પુતના મારી, કુબળકો રૂપ બનાયો નાથ
ખેલ કોટડી પ્યાદલ ધાયો, ગરૂડકો નહિ બોલાયો નાથ.
છુટો નહી રાધાજીકો કગન, ઓ જલ કહારે ગુમાયો નાથ
જોગી જીનકે ધ્યાન ધરત, ધ્યાન ધરત નહી આયો,
“સુરદાસ” પ્રભુ તિહારે મીલનકુ, જશોદાકી ઘેન ચરાયો નાથ.

નદ-ખત્રીસી. —સત્ય શેત્રજ—

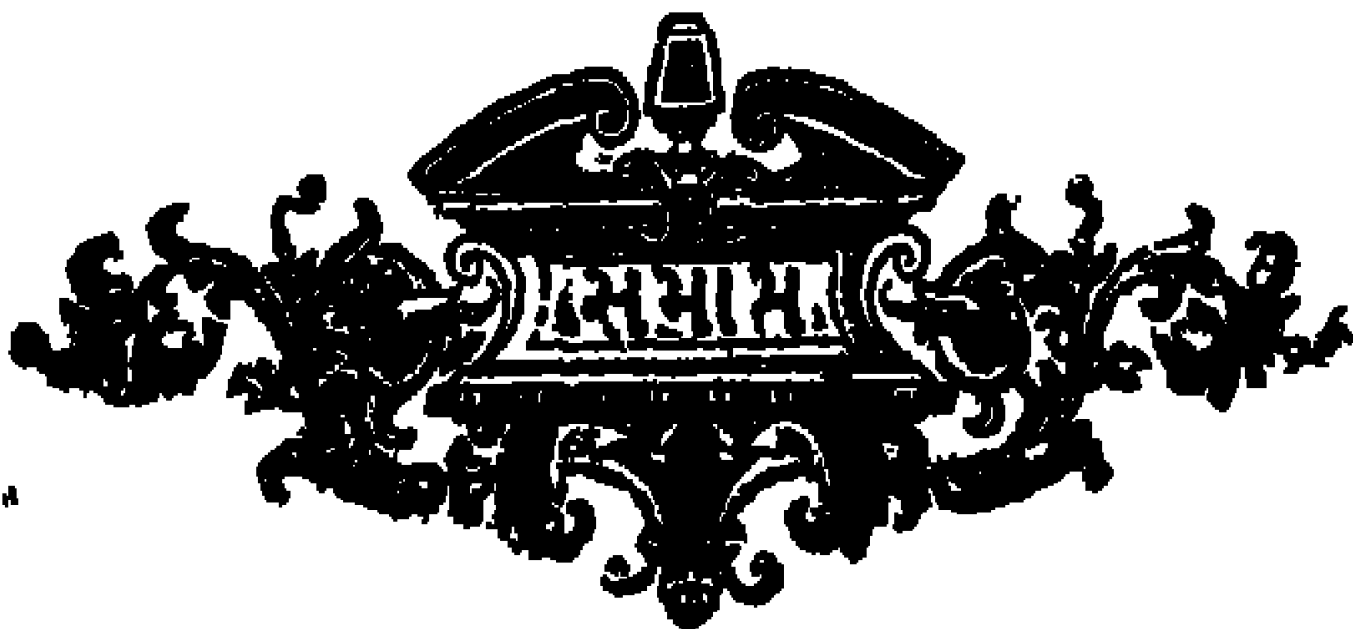
ગંગાજળ નીરમળ સમુ, શુદ્ધ પત્રીતજ સાર,
તેવુ કુળ જે હોય માહર (તો) પડ પાસા પોખાર
હંસ ગયો સસેવર તીરે દીડુ અમૃત સાર,
પીધા વણુ પાછો ફર્યો (તો) પડ પાસા પોખાર.

[૧૬]

સત્ય ચુકે જો સાધવી ધરા ન ઝીલે ભાર,
તે ગુણ હોય મુજ મહી (તો) પડ પાસા પોખાર.
નાગ મુખે અમૃત ઝરણુ ચોર કને ભડાર,
કામી પાસ રહે કામની (તો) પડ પાસા પોખાર
મીઠો આંખો સર્વદા ઉત્તમ ફળ દેનાર,
સત્ય અસત્ય ઠરે નહીં (તો) પડ પાસા પોખાર
વીમળ કમળ વીલોકીને ભ્રમર ગયો તે કાર
દીક પણ અડક્યો નહીં, (તો) પડ પાસા પોખાર
ભુખ્યા આગસ જો ધરે, ઉત્તમ ભોજન સાર,
ખાધા વિશુ ઉડે નહિ (તો) પડ પાસા પોખાર
નરસિંહ મહેતો — —

વાલા વેગે આવોરે દયા દીલે લાવોરે, બીડુ મારી ભાગવા હોજી-
નહીં આવો તો છાના ઉધાડુ બધા છીદ્ર વાલા

આહરેડામાં ઉછર્યા ગોવાળીઆમાં વાસ,
કાંધે કાળી દામળી માગી પીતા છાસ
માતા કેદે, મુકીયા, પુરો મારી આશ, હુ રાખુ તમથી દાવોરે બીડુ,
જે માના જે બાપના નકટા નિર્જન બાળ,
મહી માખણના ચોરડા કસ તણા હે કાળ.
સોડ તજો રાધા તણી દુરિજન આપે આળ, ધીરા વેગે ધાઓરે બીડુ

હમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલી લોકપ્રિય બુકો

સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ ભા ૧ થી ૮ (૧૬ ચીત્રો સાથે પચરગી પુઠું)	૧-૦
ચતુર સુદર અરખાવળી (ફેન્સી પચરગી પુઠું)	૦-૧૧
લલનાની લીલા અથવા રમણી રહસ્ય (પચરગી પુઠું)	૦-૧૧
અક્કલનું પડીકું ભાગ ૧-૨ સાથે પચરગી પુઠું	૦-૪
અક્કલનું પડીકું અથવા ખુખીનો ખજનો	૧-૨
મલકાતી મોહિની અથવા કૃષ્ણ ખસરી	૦-૨
મધુરી મેના અથવા મીઠું બુલબુલ	૦-૨
સુરતની સુદરી અથવા કળીયુગની કોયલ	૦-૨
સંગીત ભજનાવળી	૦-૨
ઝવહરે મહેફીલ યાની પરસ્તાને ગૌહર (પચરગી પુઠું)	૦-૧૦-૦
માસુકે-મેફીલ યાને ખાગે ગુલશન (બાર ચીત્રો સાથે ગઝલ કવ્વાલી)	૦-૪-૦
ગઝલે હિન્દ ભા ૧-૨ સાથે (પચરગી પુઠું)	૦-૬-૦
ગઝલે હિન્દ	૦-૨-૦
માસુકે સુરત ઉર્ફે ગઝલે બુલબુલ	૦-૨-૦
ખાગે ગુલશન ઉર્ફે માલીનકી બેદી	૧-૧-૦
પરસ્તાને મહેફીલ યાને ગઝલે દીલ આરામ	૦-૨-૧
હસીનોઠા મુજરા યાને કુંભાઠા ગજરા—	૦-૨-૦
ગઝલે ગૌહર યાને મેફીલે જોહર	૦-૨-૦
ખનહર કાવ્યમાળા અથવા સંગીત દુન્યની દુની ‘સીમેરે’ સુદર રમખેરગી ગાહીથી ઝાપેલા ઉડીને આખે વળગે તેવ ફેન્સી પુઠાવાળી ઉપવી બુકો જરૂર ખરીજો એ સીવાય બીજા કાઈ પણ જાતના પુસ્તકો માટે પુઠો વેપારીઓએ એકવાર હમારા તરફથી પ્રગ- થયેલા માલની અજમાયશ લઈ લાભ ઉઠાવેા બેહુદ સસ્તા ભાવા ફેરી યાને બહોળો લાભ એકવાર જરૂર મગાની ખાત્રી કરો	૦-૪-૦

લખો—શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

રાણીતલાવ—સુરત.

સુરત ખરાનપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા શ્રી “અનાવીલ બધુ” પ્રી પ્રેસમા
ગોવિંદજી હાલ્દાભાઈ નાયકે છાપ્યું

